

være billig, at Staden kommer til at give noget Tilskud dertil. Det er jo ogsaa Noget, som man seer i andre Staters store Byer, at saadanne Theatre vel faae Understøttelse fra Staten og Civillisten, men tillige faae et Tilskud fra den Stad, hvori de ligger. Dette er et Punkt, som er blevet oplyst her flere Gange under Finanslovens Behandling, og jeg skal derfor ikke opholde Thinget dermed; men der er noget Uhyggeligt i den Maade, hvorpaa denne Sag nu drives. Det er aabenbart, at Theatret, paa Grund af Fordringen om, at Tilskudet skal være mindre, netop ved den Stilling, hvori det nu er, bliver stillet faaledes, at det ikke er istand til at udvikle sig med en saadan Kraft, at det selv kan skaffe sig større Indtægt, fordi der skal spares paa Løber, hvor det maaskee er meest hemmende og uforbelegligt at spare. Jeg skulde derfor ønske, at vi for sidste Gang maatte have seet dette Tilskud til Theatret staaende i Finansloven paa den Maade, hvorpaa det nu staaer der, og at vi ved næste Aars Finanslov maatte see, at der var baade en Lov, som ordnede Forholdet i dets Heelhed, og dertil svarende Bevillingsnummer; saa vilde man dermed vistnok for en lang Aarrække have faaet No for dette Spørgsmaal, der har sat saamange Kræfter i Bevægelse her i Thinget, og som, jeg tør sige det, har lammet Theatrets Virksomhed og dets konstituerede Udvikling. — Til disse saa Bemærkninger vil jeg indskrænke mig; det Dørrige og den egentlige Gjennemførelse af Sparingsbestræbelserne har jo sin Plads ved den Behandling ved de enkelte foreliggende Postier, og jeg skal der ikke undlade at møde med Forslag paa ethvert Sted, hvor det uden Støde for Statsjenseten kan lade sig gjøre.

Frolund: Det er kun om et ganske enkelt Punkt, jeg ønsker at sige et Par Ord, nemlig Seminarierne. Der har nu i en lang Række af Aar været opført en i alt Fald forholdsvist betydelig Sum til dem, og atter i Aar seer jeg dem opførte med et omtrent lignende Belsøb; men jeg vilde ansee det for uhenigtsmæssigt, ja under vore trange Omstændigheder endog for ligefremt ødfelt, om man vilde vedblive at bevilge den hertil forhen bevilgede

Sum. Der var en Tid, da det var nødvendigt at oprette disse Anstalter og derefter at støtte dem; i den Tid, da man reorganiserede Skolevæsenet, var der kun liden Sands for Almeenoplysning, og Skolelærerembederne vare derhos stillede saa lavt, at de ikke kunde tiltrække Nogen. Desuden var Skolernes Standpunkt dengang meget lavt, saa lavt, at det kunde være vanskeligt at arbejde sig selv frem til at erholde nogen Dannelse, og en saadan Dannelse, at de Vedkommende kunde uddanne sig selv til Skolelærere; men nu er Stillingen ganske anderledes. Nu findes der udbredt Sands for Almeenoplysning, og denne Sands er trængt ned i de lavere Folkeklasser; nu have Skolerne hævet sig, og de Rundskaber, der kunne forlanges af dem, som ville være Skolelærere, kunne disse nu erhverve sig i en Mængde Skoler med stor Letthed, og endelig ere Skolelærerembederne blevne overordentlig forbedrede, saaledes at de nu frembyde en Stilling, som Mange attraae. Nu behøver Staten derfor, efter min Opfattelse, ikke længere at holde saadanne særegne Dannelses- og Forberedelsesanstalter; nu kan man hjælpe sig selv, og derfor taler ogsaa Erfaringen siden 1857, da vi fik den almindelige Skolelærerexamen. Der produceres nu hvert Aar flere og flere Seminarister, ja, der bliver endog hvert Aar dobbelt saa mange Seminarister, som der kan blive ansatte rundt omkring i Landet. Man behøver ikke længere at være forlegen for at faae Lærere til Borger- og Alminneskolerne; de komme af sig selv, efterat Embederne ere blevne bedre, og der er derfor ingen som helst Grund til at bibeholde de nuværende Statsseminarier; det skulde i alt Fald kun være et ganske enkelt. Jeg sagde, at man seer, at der ad privat Vej fremkommer en heel Mængde Aspiranter til Skolelærerembederne, vistnok saamange, som der behøves til at besætte Embederne; men jeg veed nok, hvad man vil sige herimod, nemlig at man ikke har den Garanti for at faae gode Skolelærere gennem de private Dimissioner, som naar man opdrager dem paa Seminarierne. Jeg har lidt hørt den Tanke udtale, at naar en Embedsmand siger, at det og det er godt, har man en ganske anden Garanti, end naar en privat Mand siger dette;